



Editorial

Des d'una ingenuïtat

Ara fa un any que GAZ treia el seu primer número. Darrera en vingueren set més, i amb aquest que ara teniu vuit. Vuit números on s'ha intentat donar una informació de la nostra ciutat i de qualsevol altra cosa que creiem que podia interessar. Predominant l'àmbit cultural, amb tot el que aquesta paraula pugui implicar.

Vuit números dirigits a un públic, un públic que podia ser jove o no. A un públic que tan sols tingués ganes de llegir i saber alguna cosa més.

La redacció, que tan sols existeix conceptualment, ja que espai físic com a tal mai no s'ha tingut; s'ha vist mancada des d'un principi dels mitjans mínims per el bon funcionament d'una revista. GAZ és una revista que es fa de nits, treient hores dels estudis, del treball, del dormir però amb il.lusió. Il.lusió personal en veure que estas creant un producte. Il.lusió com a granollerins que som, de col.laborar a la cultura d'aquesta ciutat per a que no sigui tan minsa.

Per què? Preguntem-nos, què passa a Granollers? Què se n'ha fet d'aquella ciutat amb quasi deu teatres, amb quantitat d'associacions, activitats culturals, revistes...? Ara tan sols en són quatre, els quatre mateixos que trobes a tot arreu, i potser els quatre únics que ara ens llegiu a nosaltres.

El dia 2 de març de 1984 presentàvem una revista. Una revista amb l'etiqueta de marginal, però amb una esperança callada en cada un dels membres que fem GAZ, de poder sortir d'aquesta marginació i omplir un lloc més en aquesta premsa comarcal. Això pensàvem que podria ser realitat a partir d'un esforç nostre i amb una resposta vostra. L'esforç us asseguro que ha existit, èpoques més intens i altres menys; però hi és.

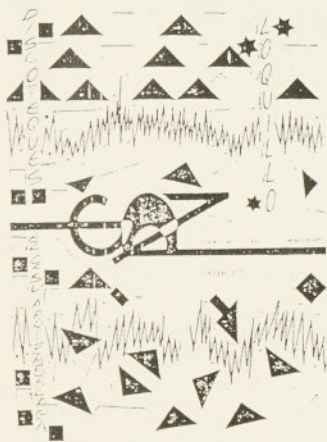
La resposta encara no l'hem vista, el més segur perquè encara som una revista marginal, per dir-ne una paraula. Una mica és com aquell peix que es mossega la cua, és a dir, GAZ és una revista que no ha tingut una resposta ja que no ha arribat a un públic i això és la causa de la mancança de mitjans que parlàvem abans (local, distribució, administració, col.laboracions... i una mínima infraestructura). I segons veiem tots aquets mitjans i una ajuda no vindrà mai si GAZ no té aquesta resposta.

Ens han dit que erem ingenus, i en pensar-ho tan sols una mica, veiem que sí. Potser perquè som joves. (aquí rieu) Alguns dels que fe aquesta revista estem a la universitat estudiant periodisme, i no en els primers cursos; en aquesta facultat tan criticada, però on s'apren.

Això ho dic, no perquè ens hagi de considerar millors, sinó per la simple raó d'afirmar que els que fem GAZ, estant a la universitat o no, ens prenen la revista com una cosa molt més important que un hobby. Ens han criticat, ens han alabat, però continuem allà mateix.

Si els que ara teniu els ulls en aquestes lletres i això us remou alguna cosa i creieu que és interessant que Granollers tingui una revista com aquesta o millor; feu un pas endavant i veniu a trovar-nos. I sinó... Com sempre.

GAZ



FITXA TÈCNICA

Consell de Redacció:

Assutzena Font, Jesús Fernández, Albert Jordana, Esther Ferrero

Col.laboradors:

Ivana Garin, Montse Vendrell, Arian Botey, Pablo Agudo, Jesús Zamora, Paco Merino, Tian, Agnès Ferrer, Celi Hoyos, Anna Corominas, Javier Sánchez Marco, Toni López, Manel Martín.

Portada:

Álvaro Coronas chic
model Àngela Molina.

Muntatge: GAZ

Publicitat:

Jesús Hernández - Tel. 870 56 12

Edita:

CASAL DEL JOVE
C/ Torres i Bages, 15

Imprimeix:

TOT RAPID

Dipòsit Legal: B-3925-80

El Casal del Jove, i per tant, l'Ajuntament de Granollers, no es solidaritzen necessàriament amb els articles i opinions expressades en aquesta revista. Queda prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol text, sense expressar-ne la procedència.

Diputació de Barcelona
Servei de Joventut

Cultura
Servei Municipal

AJUNTAMENT DE GRANOLLERS